

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1939

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 522

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2124. 1939

Περὶ ἐξομνησίας τοῦ ἄρθρου 28 Ν. 4173 «περὶ δασικοῦ κώδικος», προσθήκης εἰς τὸν Α. Ν. 1700)1939 «περὶ δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων» καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ δασῶν νόμων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὲς ἐννοία τοῦ ἀρθρου 28 τοῦ Ν. 4173 «περὶ δασικοῦ κώδικος» εἶναι ὅτι εἰς τὸ ὄριον ἡλικίας τῶν κατωτέρων δασικῶν ὑπαλλήλων ὑπόκεινται καὶ οἱ φύλακες ἀναδασώσεων. Τὰ δὲ περὶ ὁρίου ἡλικίας διατεταγμένα ἀποτελοῦντα νομιμοποιήσιν τοῦ διαδίκου ἐξετάζονται καὶ οἰκοθεν παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1700)1939 «περὶ δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεως δασικῶν συμπλεγμάτων, ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας, ἀνατίθεται εἰς τὰ γεωργικὰ ταμεῖα τῶν νομῶν ἢ κατασκευῇ καὶ συντήρησις δασικῶν ὁδῶν καὶ μεταφορικῶν ἢ γένει ἐγκαταστάσεων, δασικῶν ἐργοστασίων, κτιρίων, ὡς καὶ ἡ ἀγορὰ καὶ συντήρησις τῶν σχετικῶν μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας. Εἰς τὰ αὐτὰ γεωργικὰ ταμεῖα δύναται κατὰ τὴν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας νὰ ἀνατίθεται καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους δαπάνης καλλιέργειας τῶν συστάδων, ἀναδασώσεως καὶ δασικῶν φυτωρίων ἐντὸς τῶν οἰκείων δασικῶν συμπλεγμάτων».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1700)1939 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«2. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῶν γεωργικῶν ταμείων τῶν νομῶν, προκειμένου ταῦτα νὰ ἀναλάβωσιν ἢ νὰ ἐκτελέσωσι καὶ διαχειρισθῶσιν ἔργα ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἀρθρου προβλεπομένων, συνέρχεται εἰς εἰδικὰς συνεδριάσεις εἰς ἃς συζητοῦνται καὶ λαμβάνονται ἀποφάσεις μόνον σχετικαὶ μὲ τὰ ὡς ἄνω ἔργα, συγκροτούμενον ἐν τῇ εἰδικῇ τούτῃ περιπτώσει ἐκ τῶν κάτωθι μελῶν.

α) Τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου.

β) Τοῦ ἀρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ δασῶν. Εἰς τὰς ἐδρας ὁμοῦ

τῶν Γενικῶν Διοικήσεων ἀντὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, μετέχει τοῦ συμβουλίου ὁ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει δευθυντὴς δασῶν, τὸν ὁποῖον ἀπόντα ἢ καλυπόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀρμόδιος ἐπιθεωρητὴς δασῶν.

γ) Τοῦ ἀρμοδίου νομομαχανικοῦ.

δ) Τοῦ προϊσταμένου τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας.

ε) Τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γεωργικοῦ ταμείου.

στ) Τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου.

ζ) Τοῦ προϊσταμένου τῆς μηχανικῆς ὑπηρεσίας δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ νομοῦ, ἐφ' ὅσον λειτουργεῖ τοιαύτη ὑπηρεσία.

η) Τοῦ ἀρμοδίου τεχνικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς ἀγροτικῆς τραπεζῆς, καὶ

θ) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ οἰκείου Οἴκου τοῦ ἀγρότου, ὀριζομένου ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ἐπιτροπῆς τῶν οἴκων τοῦ ἀγρότου».

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀναγκαστικοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«3. Πόροι τῶν γεωργικῶν ταμείων διατιθέμενοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προβλεπομένων ἔργων ὀρίζονται:

α) Τὰ κατὰ τὴν κειμένην ἐκάστοτε δασικὴν νομοθεσίαν εἰσπραττόμενον μίσθωμα, ὡς καὶ τὰ τούτῳ παρακολουθοῦντα δικαιώματα διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν δημοσίων δασῶν, ἅτινα περιλαμβάνονται ἐντὸς τοῦ ἐξυπηρετουμένου διὰ τῶν ἔργων δασικοῦ συμπλέγματος, τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδομένον Β. Διάταγμα. Τὸ μίσθωμα τοῦτο προκειμένου περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὡς ἄνω δημοσίων δασῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους δι' αὐτεπιστίας, ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ἐν δημοπρατίᾳ ἐπιτευχθέντος τοιούτου εἰς τὸ δάσος τοῦτο ἢ εἰς παραπλήσιον ἢ ὑπὸ παρομοίας συνθήκας τελοῦν δημοσίον δάσος, κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ἐπιθεωρητοῦ καὶ συμβουλίου δασῶν.

β) Εἰδικὸς φόρος ἐπὶ τῆς προσαυξήσεως τῆς ἀξίας τῶν μὴ δημοσίων δασῶν τῶν ἐξυπηρετουμένων διὰ τῆς κατασκευῆς τῆς δασικῆς ὁδοῦ.

γ) Οἱ κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν εἰσπραττόμενοι φόροι μετὰ τῶν προσθέτων ποσοστῶν, ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν μὴ δημοσίων δασῶν, τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τοῦ διὰ τῶν ἔργων ἐξυπηρετουμένου δασικοῦ συμπλέγματος.

δ) Αἱ πρόσδοσις ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ γεωργικοῦ πάντοτε ταμείου ἐνεργουμένης μισθώσεως ἢ ἐκμεταλλεύσεως κτιρίων, βοσκῶν ἢ ἄλλων ἀντικειμένων καρπώσεως δημοσίων εἴτε δασῶν, εἴτε μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων εἴτε μὴ πεδινῶν χορτολιεχθίων ἐντὸς τοῦ ἐξυπηρετουμένου ὑπὸ τῶν ἔργων δασικοῦ συμπλέγματος, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως νόμου. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 875)1937 «περὶ βοσκῆς ἐντὸς δασῶν κλπ.» αἱ ἐκ τῆς

βοσκίας κατὰ τὸ ἐδάφειον τοῦτο πρόσδοι διατίθενται δι' ἔργα κοινοφελῆ, ὁδοποιίας καὶ ἀνταρτώσεων, ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς οὐκείας κοινότητος ἐκτελούμενα ὑπὸ τοῦ γεωργικοῦ ταμείου διὰ τῆς βασικῆς ὑπηρεσίας».

4. Τὸ ἐδάφειον γ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀναγν. νόμου 1700/1939 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«γ' Ἐξαιρέτως φόρος ἐπὶ πάντων ἐν γένει ἀνεξαίρετως τῶν προϊόντων καὶ εἰδῶν τῶν μεταφερομένων διὰ τῶν ὑπὸ τῶν γεωργικῶν ταμείων κατασκευαζομένων βασικῶν ὀδῶν, τοῦ φόρου τούτου εἰσπραττομένου πάντως μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ σχετικοῦ ἔργου, μέχρι ὁρίου δὲ 1 ο) οἱ τῆς ἀξίας των, ὡς καὶ εἰδικὴ εἰσφορά ἐπιβαλλομένη εἰς τὰ τροχοφόρα ὀχήματα τὰ εἰσερχόμενα ἐντὸς τοῦ ἐξυπηρετουμένου βασικοῦ συμπλέγματος εἰς τὰς διὰ τῶν ὑπὸ τῶν πόρων τοῦ γεωργικοῦ ταμείου κατασκευαζομένας βασικὰς ὁδοὺς, ἐξαιρουμένων τῶν τμημάτων, εἰς τὰ ὅποια αἱ βασικαὶ ὁδοὶ συμπίπτουν πρὸς ἐπαρχιακὰς ἢ ἐθνικὰς τοιαύτας».

5. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀναγν. βασικοῦ νόμου 1700/1939 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«7. Αἱ περὶ ἐπιβολῆς τῶν ἀνωτέρω φόρων προτάσεις τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν γεωργικῶν ταμείων κοινοποιεῖται παρ' αὐτῶν εἰς τὰ συμβούλια τῶν οὐκείων κοινότητων, παρ' ὧν καὶ τοιχοκολλῶνται εἰς τὸ κοινοτικὸν κατὰστῆμα, ὅπως λάβωσι γνώσιν τούτων οἱ μέλλοντες νὰ υποχρεωθῶσιν εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῶν, οἵτινες καὶ δικαιοῦνται, ὅπως ἐντὸς εἰκοσστημέρου ἀπὸ τῆς τοιαύτης τοιχοκολλήσεως, υποβάλωσι, διὰ τοῦ οὐκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, τὰς ἐνστάσεις ἢ παρατηρήσεις αὐτῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ἵνα αὐταὶ ἐξετασθῶσι πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ σχετικοῦ Βασιλ. Διτάγματος. Ἡ ὑπὸ στοιχεῖον ε' προσωπικὴ ἱρ- γασία ἐπιβάλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οὐκείου Νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ γεωργικοῦ ταμείου. Εἰς τὴν περίπτωσιν οἱ ὑπόχρεοι δὲν προσέρχονται πρὸς ἔργασίαν ἐντὸς τοῦ τασσομένου χρόνου, τότε ἡ τιμὴ αὐτῆς νασο- ριζομένη ὑπὸ τοῦ γεωργικοῦ ταμείου εἰσπράττεται διοικητι- κῶς ὑπὸ τούτου κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ἐσθῶν διατάξεις εἰς βάρος τῶν υποχρέων».

6. Τὸ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 5903/1933 νόμου «περὶ συστάσεως εἰδικῶν ταμείων κατασκευῆς ἀμαξιδίων ὀδῶν», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6135/1934 νόμου, συσταθὲν εἰδικὸν ταμεῖον κατασκευῆς ἀμαξιδίων ὁδοῦ Καστελλίου - Μουσυνίτης κατα- γαίται. τὸ δὲ μέχρι τοῦδε συγκεντρωθὲν κεφάλαιον τοῦ ταμείου τούτου μεταβιβάζεται εἰς τὸ γεωργικὸν ταμεῖον Φθιωτιδικοῦ κ- ὁδος καὶ διατίθεται ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν, δι' ὃν προωρίζετο, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1700/1939 «περὶ βασικῶν με- ταφορικῶν ἐγκαταστάσεων».

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ ἄρθρα 1 - 8 συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 3 Ἰουνίου 1935 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ βα- σίων νόμων» ἐξ ὧν τὸ ἄρθρον 5 ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 25-1-1936 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ βασιῶν νόμων, ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐπομένων ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 143 τοῦ Νόμου 5496, ὡς αὐθεντικῶς ἡρμηνεύθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου 1935 ἀναγ- καστικοῦ νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου», δικαίωμα συγκυριότητος τοῦ δημοσίου ἐπὶ τοῦ 1/5 ἐξ ἀξαιρέτου τῶν βασιῶν, τῶν ὑπαγομέ- νων τῶς εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων γαιῶν κατὰ τὸν συρρικτὸν νόμον «περὶ γαιῶν» τῆς 7 Φεβρουαρίου 1252 (1836), καὶ τοὺς νόμους εἰς τοὺς ὁποίους τὰ αὐτὰ ἄρθρα ἀναφέρονται, δύνανται νὰ παραχωρηθῇ εἰς τοὺς κυρίους τῶν υπολοίπων τσο-

σάων πέμπτων τοῦ βασιῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωρ- γίας, ἐπὶ καταβολῇ τῆς τιμῆς αὐτοῦ.

2. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ παραχωρουμένου 1/5 ἐνεργεῖται παρ' ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἀρμοδίων ἐπιθεωρητῶν βασιῶν καὶ βασιάρχου, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Διοικητικῆς Ἐκτιμητικῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων, βασιποικικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέ- σεων, πινάκων ὑλοτομίας, μισθωτηρίων βοσκίας, ρητινεύσεως ἢ ἄλλης κατ'ὅπως καὶ τῶν συνθηκῶν συνθέσεως τῶν ξυλω- θῶν συστάδων ὅλων τῶν περιόδων ἢ κλάσεων ἡλικίας ἢ διαμέ- τρου τοῦ βόσκου, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν τυχόν ὑπερβόντων τὸ βάρος κλασματικῶν βασιῶν καρπώσεως, τῶν βαρυνόντων τὸ ἴδιον βάρος νομίμων φόρων ὡς καὶ τῶν ἐξῆδων διαχειρίσεως, διοικη- σεως καὶ φυλάξεως. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐκχερσωθεῶν ἐκ- τάσεων τοῦ βόσκου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πρὸ τῆς ἐκχερσώσεως κατὰστάσις αὐτῶν.

3. Ὡς κρίσιμον διὰ τὴν ἐξέυστιν τῆς προσόδου λαμβάνεται τὸ ἐν δημοπρασίᾳ ἐπιτευχθὲν τοιοῦτον εἰς τὸ βάρος τοῦτο ἢ εἰς παρακλήσιον ἢ ὑπὸ παρομίας συνθήκας τελούν δημοσίον βάρος κατὰ τὰ προηγούμενα τρία τῆς ἐκτιμήσεως βασικὰ διαχειρι- στικὰ ἢ βασιποικικὰ ἔτη ἢ ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου ὁ μέσος ὅρος τῶν μισθωμάτων δημοσίων βασιῶν τοῦ βασιάρχου κατὰ τὰ προ- ηγούμενα τῆς ἐκτιμήσεως τρία βασιποικικὰ ἔτη ἢ ἐν ἐλλείψει καὶ τούτων ὁ μέσος ὅρος τῶν διὰ τοῦ πινάκος διατιμήσεως τῆς τελευταίας τριετίας ὀριζομένων μισθωμάτων. Τὸ ἐπιτόκιον πρὸς κεφαλαιοποίησιν τῆς καθαρᾶς προσόδου διὰ τὴν ἐκτίμη- σιν τοῦ βασιῶς ὀρίζεται εἰς 5 ο) ο.

4. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκτιμήσεως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμ- βουλίου Βασιῶν, ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας καθορίζει τὴν πληρω- μέαν τιμὴν τοῦ 1/5 καὶ γνωστοποιεῖ ταύτην μετ' ἀναλυτικοῦ πινάκος τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως εἰς τὸν αἰτησάμενον τὴν παραχώρησιν ἰδιοκτητὴν τῶν 4/5, ὁ ὁποῖος ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἂν ἀποδέχεται τὴν ὀρισθεῖσαν τιμὴν ἢ νὰ ὑποβάλῃ τὰς τυχόν ἀντιρρήσεις του. Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἀποφαίνεται ὀριστικῶς ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Βασιῶν καὶ ἀνακοινεῖ τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτητὴν. Ἐὰν δ' οὗτος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως δηλώσῃ ἀποδοχὴν ἐκδίδεται ἡ περὶ παραχωρήσεως ἀπόφασις, κοινοποιουμένη εἰς αὐτόν.

5. Ἡ πληρωμὴ τῆς τιμῆς τοῦ 1/5 γίνεται εἴτε ἐφάπαξ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ παραχω- ρήσεως ἀποφάσεως εἴτε εἰς ὅκτω ἴσας ἐτησίαις δόσεσι. Ἡ πρώτη δόσις καταβάλλεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιή- σεως, ἐνῶν συγχρόνως υπογράφονται ὁμολογίαι διὰ τὰς ὀφει- λομένας ὑπολοίπους δόσεις, ἐξοφλητέαι τὴν 1ην Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους. Ἐπὶ ἐκάστης τῶν ὀφειλομένων δόσεων ὑπολο- γίζεται καὶ ὁ νόμιμος τόκος ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τῆς ὁμολο- γίας μέχρι τῆς ἡμέρας λήξεως αὐτῆς, ἀναγραφόμενος ἰδιαι- τέρως ἐπὶ τῆς ὁμολογίας. Εἰς περίπτωσιν ἐξοφλήσεως τῆς ὁμολογίας πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐκπίπτει ὑπὲρ τοῦ ἐξοφλου- ντος ὁ ἀντιστοιχῶν εἰς τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον τόκος.

6. Μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως καὶ τὴν ὑπο- γραφὴν τῶν ὁμολογιῶν ἐκδίδεται ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου προσω- ρινὸς τίτλος, θυνάμει τοῦ ὁποῦ οὗτος ἐγκαθίσταται εἰς τὴν νομὴν τοῦ 1/5 τοῦ βασιῶς, ὑποκείμενος τοῦ λοιποῦ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ μεριδίου τούτου εἰς τὴν καταβολὴν βασι- κῶν φόρων (δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου) ὡς ἐπὶ βάρος ἰδιω- τικοῦ. Τὴν κυριότητα τοῦ ἀγοραζομένου μεριδίου ἀποκτᾷ ὁ ἀγοραστής μετὰ τὴν ὁλοσφύρῃ ἐξοφλήσιν τοῦ χρέους αὐτοῦ, ὅποτε ἐκδίδεται ἐπ' ὀνόματί του ἐπὶ χαρτοσήμου ἀστικῆς κλί- μακος ὀριστικὸς τίτλος ἐπιδικτικὸς μεταγραφῆς εἰς τὰ βί- βλια μεταγραφῶν.

7. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τῆς καταβολῆς δόσεως τινος ὑπολογίζεται αὐτοδικτικῶς τόκος ὑπερμεμίας. Ἐν πε- ριπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου πληρωμῆς δύο δόσεων ὁ Ὑπουργὸς

Γεωργίας κηρύσσει αυτοδικαίως και άνευ άλλης δήλωσης έκ-
πρωτον τον καθυστερούντα. ή περί παραχωρήσεως άπόφασις
λογίζεται ως ούδέποτε γενομένη, αί δέ εν τώ μεταξυ κατα-
βληθείσαι δόσεις καταπίπτουσιν αυτοδικαίως ύπέρ του δημο-
σίου ως συνολογηθείσα άποζημιώσεις διά την χρήσιν του δά-
σους κατά τδ μερίδιον του δημοσίου.

8. Εάν το κατά την παράγραφον 1 του άρθρου 4 του πα-
ρόντος νόμου και υπό την συγκυριότητα του δημοσίου κατά τδ
1)5 τελούν δάσος συνορεύη προς έξ όλοκληρου δημόσιον τοιού-
το, ή εάν τδ ως άνω 1)5 ενδς ή πλειόνων γειτονούντων δασών
μή συνορεύοντων προς δημόσιον δάσος έκτιμάται ως έχον συ-
νολικώς έκτασιν 400 τεύλαχιστον έκταρίων. δέν παραχω-
ρείται τδ 1)5 τούτο εις τον κύριον ή τούς κυρίους τών 4)5.
άλλά γενομένης διανομής περιέρχεται εις την κυριότητα του
δημοσίου ή κατά την ως άνω διανομήν καθοριζομένη δημοσία
έκτασις δάσους, συνορεύουσα εις δυνατόν προς δημόσιον τοιούτο.

Εάν τδ υπό την κυριότητα του δημοσίου κατά τδ 1)5 τε-
λούν δάσος κείται εν όλω ή εν μέρει εντός λεκάνης άπορ-
ροής γεμιάρου άν τούτο είναι εν όλω ή εν μέρει προστατευ-
τικόν. ή κατά την παράγραφον τρύτην διανομή άποβαίνει, ά-
νεκάρτητως έκτάσεως, ύποχρεωτική περιερχομένων εις τδ δη-
μόσιον προστατευτικών κατά προτίμησιν συστάδων του δάσους.

9. Εάν ο συνιδιοκτήτης τών 4)5 δέν άποδεχθί την κατά
τον παρόντα νόμον παραχώρησιν του 1)5 ή κληροθί έκπρω-
τος κατ' έφαρμογήν της παρ. 7 του παρόντος άρθρου ή πρό-
κειται περί διανομής κατ' έφαρμογήν της παρ. 8 του ίδιου
άρθρου, τδ δημόσιον δικαιούται να αίτήσεται την διανομήν
του κτήματος κατά την επ' άναφορά διαδικασίαν. κλητευσμέ-
νων τών συνιδιοκτητών επί τώ τέλει όπως λάβη τδ άνήκον
εις αυτό 1)5. Η διανομή γίνεται επί τη αίτήσει του δημοσίου
δι' άνευκλήτου άποφάσεως του άρμοδίου πρωτοδικείου, ύποκει-
μένης μόνον εις έφεσιν, ή όποία κοινοποιείται εις τούς συνιδιο-
κτήτας 20 ήμέρας πρό της όριστικής δικασίμου. Πραγματο-
γνώμονες διά την διανομήν διορίζονται παρά του δικαστη-
ρίου τρείς άνώτεροι δημόσιοι δασικοί υπάλληλοι, δικαιούμενοι
εις την άπόληψιν τών κατά νόμον ήμερησίων άποζημιώσεων και
όδοιπορικών έξόδων διά την έντός της έδρας των διαδικασίαν.
Εκ τών έξόδων της περί διανομής δίκης εν γένει τδ 1)3
βάρυνει τον συνιδιοκτήτην τών 4)5, καθ' ού και έπιδικάζονται.
Η διανομή ως προς τδ 1)5 δύναται να γίνη και έξωδίκως
συμβαλλομένου του Υπουργού Γεωργίας και τών συνιδιοκτη-
τών τών 4)5, εάν συμφωνήσουν περί αύτης τά μέρη και οι
συνιδιοκτήται άποδεχθώσι την μετά γνώμην του συμβουλίου
δασών έγκριθείσαν υπό του Υπουργού Γεωργίας διανομήν.

10. Εάν ή διανομή τυγχάνη άνέφικτος έκποιείται όλό-
κληρον τδ δάσος διά δημοπρασίαν, κατά τά λεπτομερέστερον
διά Β.Δ. έκδιδομένου προτάσει του Υπουργού Γεωργίας καθο-
ρισθίσόμενα. Τδ Β. Δ. θέλει όρίσει τδ ποσόν της πρώτης
προσφοράς, όπερ δέν δύναται να είναι μικρότερον του διπλα-
σίου της κατά την παράγραφον 2 του παρόντος άρθρου τιμής
του 1)5 και τον τρόπον και διαδικασίαν της διά δημοπρασίαν
έκποιήσεως. Τδ άνέφικτον της διανομής πιστοποιείται τη
στήσει παντός ένδιαφερομένου δι' άποφάσεως του άρμοδίου
πρωτοδικείου δικάζοντος κατά την επ' άναφορά διαδικασίαν.
Τδ δικαστήριον ύποχρεούται να διατάξη ένέργειαν πραγματο-
γνώμονη, διορίζον προς τούτο ως πραγματογνώμονας τρείς
άνώτερους δημοσίους δασικούς υπάλληλους. Η άπόφασις του
πρωτοδικείου είναι άνέκλητος εις ούδέν ταχτικόν ή έκτακτον
ένδικον μέσον ύποκειμένη. Περί της άποζημιώσεως τών
πραγματογνώμωνων και τών έξόδων της δίκης ισχύουσιν -ά
εν τη προηγούμενη παρ. 9 του παρόντος άρθρου καθορι-
ζόμενα.

11. Τά περί παραχωρήσεως, δικαστικής και έξωδίκου
διανομής διά του παρόντος άρθρου καθοριζόμενα σχετικώς με
τδ 1)5 μερίδιον συνιδιοκτησίας του δημοσίου εφαρμόζονται
προκειμένου και περί καθ' ολονδήποτε τρόπον και ποσοστόν

μέχρι 50 οιο συνιδιοκτησίας του δημοσίου επί δασών, μερικώς
δασοσκεπών έκτάσεων και πεδινών χορτολιβάδων.

Άρθρον 5.

Αί διατάξεις του άρθρου 4 του παρόντος νόμου, δέν έχουν
έφαρμογήν προκειμένου περί δασών τών νέων χωρών. τά όποία
άναγνωρίζονται ως ιδιοκτησία του νομικού προσώπου δήμου
ή κοινότητας, του επί του 1)5 δικαιώματος του δημοσίου θεω-
ρουμένου ως μη ύφισταμένου διττ τά δάση ταύτα.

Άρθρον 6.

1. Εις την παρ. 1 του άρθρου 4 του Α. Ν. 875(1937
«περί βιοτικής κλπ.» μετά τας λέξεις «περιουσίαν μικροτέρων
τών 50.000 δραχμών», προστίθενται αί λέξεις «έκτός της
ιδιοκατοικουμένης οικίας του».

2. Η προθεσμία της τετάρτης παραγράφου του άρθρου 4
του ως άνω υπ' αριθμ. 875(1937) Α. Ν. νόμου της ύποβολής
παρά τών κτηνοτρόφων αίτήσεων και ύπευθύνων δηλώσεων
περί του ποσού τών αίγων τών ποιμνίων των, παρατείνεται
επί τετράμηνον από της ισχύος του παρόντος.

3. Η κατά την παρ. 1 του άρθρ. 1 του Α. Ν. της 29)5)
1935 «περί ιδρύσεως και έπεκτάσεως βιομηχανιών» χορηγου-
μένη άδειν του Υπουργείου Εθν. Οικονομίας προς ίδρυσιν
πάσης βιομηχανίας πρισεως έυλειας ή έπέκτασιν πάσης ύφι-
σταμένης ταιούτης παρέχεται μόνον μετά σύμφωνον γνώμην
του Υπουργού Γεωργίας.

Άρθρον 7.

Η αλήθης έννοια της διατάξεως του πρώτου έδαφίου της
τρίτης παραγράφου του άρθρου 65 του νόμου 4173 «περί δα-
σικού κώδικος» είναι ότι.

α. Δέν δύναται να άναγνωρισθί ή παραχωρηθί κατά τδ άρ-
θρον 62 του νόμου 4173 «περί δασικού κώδικος» ως ιδιοκτη-
σία της έλόττης τών κατοίκων χωριών ή συνοικισμών υπά-
γομένων εις την αύτην κοινότητα, έκτασις εν συνόλω μείζων
τών 15.000 στρεμμάτων δασικώς έκμεταλλεύσιμος, και

β) Όποτεδήποτε διαπιστωθί ότι ή δι' άποφάσεων του παρά
τφ Υπουργείφ Γεωργίας διοικητικού δικαστηρίου άναγνωρι-
σθείσα βάσει τών διατάξεων τών άρθρων 62 και 63 του νόμου
4173 «περί δασικού κώδικος» ιδιοκτησία δασικώς έκμεταλ-
λεύσιμος έκτάσεως ύπερβαίνει τδ έμβαδόν τών 15.000 στρεμ-
μάτων, ή επί πλέον έκτασις περιλαμβάνει ύπέρ του δημοσίου
διά πράξεως του Υπουργού Γεωργίας, διαχωριζομένη διά πρω-
τοκόλλου της άρμοδίας δασικής άρχης. Ταύτα ισχύουν και
διά τά άντιθέτως κριθέντα διά δικαστικών άποφάσεων ως
προς τά αύτά ήμακτα, κηρυσσόμενων άνεκτελέστων.

Άρθρον 8.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 7 του Αναγκ. Νόμου 1627)
1939 «περί δασικών συνεταρισμών» άντικαθίσταται ως έξής:

1. Η προς έμπορίαν έκμεταλλεύσεις δασών άνγκόντων κατά
κυριότητα νομήν ή κλασματικά δίκαια εις κατά τον νόμον
τούτον συνεταρισμόν δασοκτημόνων (κυρίων, νομέων ή καρ-
πωτών κλασματικών δικαίων) ένεργείται επί τη βάσει δασο-
πονικού σχεδίου ή έκθέσεως ή πίνακος ύλοτομίας είτε κατό-
πιν δημοπρασίας είτε δι' άυτεπιστάσιας χρησιμοποιούσης ως
έργάτας κυρίως μέλη του συνεταρισμού δασοκτημόνων άνευ
δημοπρασίας. Η άνευ δημοπρασίας ως άνω έκμετάλλευσις
ένεργείται είτε δι' όμάδος έργατών δασοκτημόνων είτε δια
συνεταιρισμού έργατών δασοκτημόνων, εις τας περιπτώσεις
δε τούτας τδ καταβλητέον υπό της όμάδος ή του συνεταρισμού
έργατών δασοκτημόνων εις τον συνεταρισμόν δασοκτημόνων
μίσθωμα, εάν τά δασικά προϊόντα παραλαβάνη δι' ίδιον λο-
γαριασμόν ή όμάς ή ο συνεταρισμός έργατών δασοκτημόνων
ως και ή τιμή ρίψεως, διαμορφώσεως και μετατοπίσεως τών
παραγομένων δασικών προϊόντων εις τις περιπτώσεις τά δα-
σικά προϊόντα παραλαμβάνει ο συνεταρισμός δασοκτημόνων
από την όμάδα ή τον συνεταρισμόν έργατών δασοκτημόνων,

καθορίζει ή κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον Ἐπιτροπή, εἰς περίπτωσιν δὲ διαφωνίας ἡ Ἑθνικὴ Συννομοσπονδία Συνεταιρισμῶν τῆς Ἑλλάδος (Ε.Σ.Σ.Ε.).

Ἄρθρον 9.

1. Δάση, μερικῶς δασοκατεῖς ἐκτάσεις καὶ μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα δημόσια ἐπιχειρήματα οὐχὶ μείζονες τῶν 150 στρεμμάτων, ὅταν δὲν ἔχουν σημασίαν σπουδαίαν ἀπὸ δασοπονικῆς ἢ προστατευτικῆς ἀποψέως καὶ εἴτε παρεμβάλλονται μεταξὺ γεωργικῶς ἢ δενδροκαμινῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων κειμένων ἐντὸς καθαρῶς ἀγροτικῶν περιοχῶν εἴτε καῖνται μακρὰν δημοσίων δασικῶν συμπλεγμάτων, δύνανται νὰ ἐκποιηθῶσι διὰ δημοπρασίας ἢ νὰ παραχωρηθῶσι κατὰ κυριότητα ἄνευ δημοπρασίας α) κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς ἀσκούντας ἐπὶ τοιούτων ἐκτάσεων κλασματικὰ δίκαια καρπώσεως οἱ οἰρητινέουσες, βοσκῆς, συλλογῆς καρπῶν, ξυλεύσεως κλπ. καὶ β) μέχρις ἐκτάσεως 15 στρεμμάτων εἰς ἑκάστον ἰδιοκτητήν κτήματος συνεχόμενου πρὸς τὴν ὑπὸ παραχώρησιν ἑκτασιν.

2. Ὁ ἄσκησιν κλασματικὰ δίκαια καρπώσεως ἐπὶ κτημάτων τῆς προηγουμένης παραγράφου δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1747/1939 «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Δημ. Δασῶν» τὴν ἀναγνώρισιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἄνευ δημοπρασίας ἐξαγορὰν τοῦ κτήματος ἀντὶ τιμῆματος ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ ἐπιθεωρητοῦ δασῶν.

3. Τὸ τίμημα τῶν κατόπιν δημοπρασίας καὶ ἄνευ τοιαύτης παραχωρουμένων ἐκτάσεων τοῦ ἄρθρου τούτου καταβάλλεται εἴτε ἐφ' ἅπαξ εἴτε κατὰ ἐτήσιας, μέχρι πέντε, δόσεις.

4. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας, τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀγοραστοῦ, τὸν τρόπον καταβολῆς τοῦ τιμήματος, τὴν ἑκδοσιν ὀριστικοῦ ἢ προσωρινοῦ τίτλου, τὰς συνεπειὰς καθυστέρήσεως καταβολῆς δόσεων τοῦ ὀντισμοῦ, τοὺς προσθέτους ὅρους παραχωρήσεως, τὴν φορολογίαν κλπ. διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐκτάσεις ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 857/1937 ἀναγκ. νόμου «περὶ παραχωρήσεως δασικῶν ἐκτάσεων κλπ.» Β. Δ. ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ καθορισθῇ λεπτομερέστερον τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου ταύτης.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ τρίτη πρότασις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1729/1939 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 826/1937 περὶ ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν» συμπληροῦται ὡς ἑπεται.

«Ἐκ τῆς κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἐπελεύσεως ἢ ἐπερχομένης λήξεως τῶν ὡς ἄνω συμβάσεων ἢ μισθώσεων καὶ τῶν τυχόν ἐξ οἰουδήποτε λόγου πρὸς τῆς αὐτῆς λήξεως γενομένων ἢ διαταχθειῶν διακοπῶν τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἀναγνωριζομένων ὡς ἐγκύριως γενομένων, οὐδεμίαν ἀπαίτησιν ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ δημοσίου ἢ τῶν λειτουργῶν τῆς διοικήσεως ἀναγνωρίζεται εἰς τοὺς ὡς ἄνω μισθωτάς. ὠναδόχους ἢ παραχωρησιούχους τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐκδοχοῦς ἢ διαδόχους αὐτῶν».

Ἄρθρον 11.

1. Διὰ τὴν φύλαξιν, συντήρησιν, χρέωσιν καὶ ἀποστολὰς παντοῦ ὑλικοῦ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἔται ὑλικοῦ κατασκευῶν, ἀναδασώσεων, αὐτοκινήτων, τεχνικῶν ὀργάνων, δασικῶν σφυρῶν ὡς καὶ ὑλικοῦ δασικῶν βιβλίων, ἐντύπων καὶ ἀδείων. ἰδρύεται «ἀποθήκη Δασικοῦ ὑλικοῦ» ὑπαγομένη ἀμέσως εἰς τὴν διεύθυνσιν δασῶν τοῦ Ὑπουργεῖου Γεωργίας.

2. Τὸ προσωπικὸν τῆς ἀποθήκης δασικοῦ ὑλικοῦ ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς ἀποθηκάρου ἐπὶ βαθμῇ εἰσηγητοῦ, ἐνὸς λογιστοῦ ἐπὶ βαθμῇ ἀκολούθου ἢ γραμματέως καὶ ἐνὸς τοῦλάχιστον ἐξ ἑκαστοῦ ἀναγκῶν, ἐπὶ ἡμερομισθίῳ μέχρις ἐξδομήκοντα δραχμῶν, κατατάλλομένων ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργεῖου πιστώσεων.

3. Εἰς τὰς θέσεις τοῦ ἀποθηκάρου καὶ λογιστοῦ, ὑπαγομένων εἰς τὰς γενικὰς περὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργεῖου Γεωργίας διατάξεις, μετατάσσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὑπάλληλοι τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας δασῶν, κατέχοντες ἀντίστοιχον βαθμὸν καὶ ἔχοντες τοῦλάχιστον δεκάετη εὐδόκιμον θημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ σχετικὴν εἰδίκευσιν, καταργουμένων ἀντιστοίχως ἰσαριθμῶν καὶ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ θέσεων τοῦ μέσου δασικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας δασῶν.

4. Ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καθορίζει τὰ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ὑλικῶν, τὰ τῆς πιστώσεως καὶ χρεώσεως αὐτῶν καὶ γενικῶς ρυθμίζει τὰ τῆς λειτουργίας τῆς ἀποθήκης.

Ἄρθρον 12.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ νόμου 4173/1929 «περὶ δασικοῦ κώδικος» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Κατὰ τὴν ἀσκήσιν τόσοι τῆς δημοσίας δασοπονίας ὅσον καὶ τῆς δασοπολιτικῆς ἐπιτηρήσεως ἐκ μέρους τοῦ κράτους ἐπὶ τῶν μὴ δημοσίων δασοπονιῶν καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως τοῦλάχιστον εἰς τὰ δύο τρίτα ἐκάστου δημοσίου δάσους, εἰς τὸ ἥμισυ ἐκάστου δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ, μοναστηριακοῦ καὶ εἰς τὴν ὁλόκληρα τῶν κατόικων ἐνὸς χωρίου ἢ εἰς κοινωφελὴ ἐν γένει πρόσωπα ἀνήκοντες δάσους, ὡς καὶ εἰς τὸ ἐν τέταρτον ἐκάστου δάσους μεγάλων ἰδιωτικῶν δασοκτημένων ἢ δασοδιοικητικῶν καθόλου ἐφαρμόζεται δι' ἀναγεννητικῶν καὶ ἀναγωγικῶν ὑλοτομιῶν ἢ ἀναδασώσεων ἢ σπερμοφυτῶν διαχειριστικῇ μορφῇ. Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ καθορισθῇ τὸ ἐλάχιστον ὅριον ἐκτάσεως δάσους δασοδιοικητικῆς καθόλου ἢ ἀνήκοντος εἰς ἰδιώτας δασοκτημόνας, πέραν τῆς ὁποίας ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ καθορισθῶσι τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι, ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι, ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 2 Δεκεμβρίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ